

XIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tr1 ,13-15; Tr2 ,23-24)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

Jumal ei ole loonud surma ega ole tal rõõmu elavate hukust. Vaid kõik on loodud selleks, et olema jääda, kõik loodu siin maailmas on määratud õndsusele. Hukutavat mürki Jumala loodus ei ole, ja surmariigil pole võimu maa peal, sest õiglus on surematu. Nii lõi Jumal inimese kadumatuks oma näo järgi, oma igavese olemuse sarnaseks. Kuid kuradi kadeduse läbi on surm maailma tulnud, ja need, kes temale kuuluvad, saavad seda näha. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps30 ,2.4 5-6ab. 11-12a.13b. R:2a)

R: Ma ülistan sind, Issand, sest sina päätsid mu hukatusest.

Ma ülistan sind, Issand, sest sina päätsid mu hukatusest.

Sa ei lasknud mu vaenlastel minu üle naerda.

Issand, mu Jumal, sa tõid mu hinge välja surmavallast

ja jätsid mu ellu surmasaadetute seast.

R:

Laulge ja mängige kõik, kes te armastate Issandat,

kiitke tema püha nime.

Sest tema viha kestab ainult hetke,

aga tema arm on kogu eluks.

R:

Issand, võta mind kuulda ja halasta minu peale,

Issand, ole mu abimees.

Sina muutsid mu kaebelaulu rõõmutantsuks,

Mu Jumal ja mu Issand, sind ma ülistan igavesti.

R:

(Teine lugemine 2Ko8 ,7.9.13-15)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, nii nagu te olete rikkad kõige poolest - usu, kõneanni, teadmise, innu ja armastuse poolest, mille meie oleme teis esile toonud - nõnda peate teiegi olema helded seda kõike jagama. Sest te ju tunnete Issanda Jeesuse Kristuse armu: tema, kes ta oli rikas, sai teie pärast vaeseks, et teie tema vaesusest rikkaks saaksite. Ma ei räägi sellest, et te teiste elu kergendades end ise häтта saadaksite, vaid teie seas valitsegu võrdsus. Olgu nüüd teie jõukus teistele toeks, et nende jõukus võiks kord teie vaesust leevendada ja nii saab võrdsus teoks. Sest on kirjutatud: kellel oli palju, sellel polnud liiast, ja kellel oli vähe, sellel ei olnud millestki puudust.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6,63b. 68b.)

Halleluuja. Issand, Sinu sõnades on Vaim ja elu,
Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

(Evangeelium Mk5 ,21-43)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Kui Jeesus jõudis paadiga Galilea järve vastaskaldale, kogunes tema ümber suur rahvahulk. Ja kui ta veel järve ääres oli, tuli tema juurde üks sünagoogiülemaist nimega Jairus, langes tema ette maha ja palus teda hardasti: "Mu tütreke on suremas! Tule ometi, pane oma käed tema peale, et ta saaks terveks ja jääks ellu". Siis läks Jeesus temaga ühes. Ja suur rahvahulk käis tema järel ning tungles tema ümber.

Aga seal oli üks naine, kes oli olnud kaksteist aastat veritõves

ja palju kannatanud arstide käes; ta oli ära kulutanud kõik, mis tal oli, ilma et ta oleks saanud mingit abi, vaid tema haigus oli veel pahemaks läinud. Tema oli kuulunud Jeesusest ja ta läks rahvamurrus Jeesuse seljataha ning puudutas tema kuube, sest ta mõtles: "Kui mul õnnestuks kasvõi tema kuubegi puudutada, siis ma saaksin terveks". Ja sedamaid kuivas vereläte ja ta tundis, et tema ihu on vaevast lahti. Aga Jeesus tundis, et vägi on temast välja läinud, ta pöördus rahvahulgas ümber ja küsis: "Kes puudutas mu rõivaid?" Ja tema jüngrid ütlesid talle: "Vaata kui palju inimese tungleb sinu ümber, aga sina küsid, kes mind puudutas?" Kuid Jeesus vaatas ringi, et näha, kes seda oli teinud. Siis tuli naine, kes teadis, mis temale oli sündinud, suure kartuse ja värisemisega Jeesuse ette ja tunnistas temale kogu tõe. Jeesus ütles talle: "Tütar, sinu usk on sind terveks teinud, mine rahuga ja ole lahti oma vaevast!"

Aga kui nad alles teel olid, tuldi sünagoogiülemale kojast ja öeldi: "Su tütar on surnud, milleks sa enam õpetajat tülitad". Kuid Jeesus ei teinud sellest jutust väljagi ja ütles sünagoogiülemale: "Ära karda, usu vaid!" Ja ta ei lubanud kellelgi peale Peetruse, Jaakobuse ja tema venna Johannese endaga kaasa tulla. Kui nad jõudsid sünagoogiülemale kotta, kuulsid nad käratsemist ja märkasid, kuidas need seal halasid ja nutsid. Jeesus ütles neile: "Miks te halate ja nutate? Laps ei ole surnud, vaid magab!" Aga nemad pilkasid teda. Siis ajas Jeesus kõik majast välja, võttis endaga ühes ainult lapse isa, ema ning oma kaaslased, ja läks kambrisse, kus oli laps. Ta võttis lapsel käest kinni ja ütles: "Talitaa kuum", see tähendab: "Tüdruk, tõuse üles!" Ja tüdruk tõusis kohe püsti ja kõndis, sest ta oli juba kaheteistkümnepäevane. Seepeale jäid kõik hämmastusest keeletuks. Jeesus aga pani neile südamele, et keegi sellest teada ei saaks ja ta käskis lapsele süüa anda. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord, kui ma ühele haigele koju armulauda

viima läksin, polnud seal arsti visiit veel lõppeda jõudnud. Hetkel, kui ma tупpa astusin, küsis haige - üheksakümndendates eluaastates daam - parajasti arsti käest: "Doktor, kas ma olen dementne, kas ma põen juba vaimunõtrust?" Arst vastas talle sõbralikult: "Kui proua on võimeline seda küsimust esitama, siis ei ole asjad sugugi halvasti".

Jah, armsad õed ja vennad, me teame muidugi, et vaimunõtradel on ka selgeid momente, ja nii ei saanud arst ainuüksi selle ühe küsimuse alusel diagnoosi panna. Kuid ka see on õige, et elus sõltub paljugi just õigest küsimuseasetusest: "Kas ma olen patune inimene? Mis on minu kõige suuremad puudused? Kas ma olen aus, kui ma ütlen, et olen teinud oma parima?" Nii kaua kui me oleme veel võimelised neid küsimusi endale esitama...
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, ma tunnen üht inimest, kes vahel harva heas seltskonnas pisut hoogu läheb. Jõudes umbes kolmanda pudeli õlle või poole pudeli veinini tunneb ta äkki, et suudab surnuid üles äratada, sest ta tahab meeleliigutuses aidata kõiki neid kurbi olendeid, kes on kaotanud oma lähedase. Siiski - nagu ta ise väljendas - pole ta seda kunagi proovinud teoks teha, sest nii võiks ta kogu eluks ära rikkuda oma rõõmu sellest hetkest, kus tal on usk enda võimesse...

Kuidas sellesse loosse suhtuda? Me teame muidugi, et iga soovunelm ei viita kohe üleloomulikele võimetele. See, et too unistaja kunagi oma võimeid proovile ei pannud, võib ühest küljest näida egoismina, kuid on teisalt ka mõistetav - meie peast võib vahel üsna imelikke ideid läbi lipsata, kuid soovunelma purunemine on enamasti päris tõeline kaotus. Unistused on meie igapäevase elu lahutamatu osa ja leevendavad meie igatsust selle õnne järele,

mida meil reaalses elus ei ole.

Nii on inimesed alati vajanud ka muinasjutte, mille kangelaseks olemine põhineb imevõimel. Klassikalisi muinasjutte kirjutatakse lähiminevikuski, nagu "Sõrmuste isand" ja "Harry Potter". Kuid samas on meile tuttav teinegi uute muinasjuttude vorm - fantastilistel tehnikasaavutustel põhinevad ulmelood nagu Superman, Batman, X-Men ja teised, kes on kas külalised kosmosest või ulmelise tulevikutehnika saavutused. Üks on aga muinasjuttudel alati sarnane: nende kangelased tulevad päästma lihtsat inimest kellegi teise türanniast või isiklikust hädast, ning tasuks piisab neile vaid tänulikkusest.

Lootuse kinnitamise kõrval manitsevad muinasjutud meid, et loteriivõidu saamiseks on vaid väga väike tõenäosus, et äritsemise kõrvalmõjukuks on sageli korrumpeerunud südametunnistus, ning et päris õnn ja heaolu saavutatakse isikliku vapruste ja hoolsa tööga. Siinkohal võib märgata sarnasust ka piiblilugude õpetussõnadega, mis tuletavad meelde, et kuigi taevariiki ja imesid ei saa keegi palgana ära teenida, võib neid siiski mõista kui preemiat inimese heade tegude eest.

Nii nagu pääsukesed on kevadekuulutajad, nii on imed "taevariigikuulutajad". Kuid milleski on nad siiski väga sarnased loteriivõidule - keegi ei tea, millal imed sünnivad, ja kes suudaks olla imetegija. Nii on see ka minu sõbraga, kes kergelt vindisena tunneb, et on suuteline surnuid üles äratama. Sest kui ta seda suudaks, siis mis kasu oleks ühest imest, kui puudub vägi kõik surnud alatiseks üles äratada?

Muidugi, kui me ise või meie lähedased on suremas ja arstide tarkus on lõpukorral, siis palvetame ka meie, et sünniks ime - ilmselt me kõik. Vahel meid võetakse isegi kuulda ja ime sünnibki. Ometi me teame, et saatuse võib olla julm lausa tervete rahvaste

vastu, kui sõda ja nälg võtavad neilt lootuse paremale homsele - või üldse homseni elamisele.

Armsad õed ja vennad, kuidas on lood taevariigiga, seda me ei tea, ja isegi võimalusi seda endale ette kujutada on napilt. Prantsuse XVIII sajandi valgustusaja suurkuju Voltaire on öelnud, et kui Jumalat ei oleks olemas, siis tuleks ta välja mõelda. Nii peame tunnistama, et unistused ja lootused ei ole tühiasjad, nad aitavad meid juba täna. Sest argireaalsus on niivõrd karm ja vastuoluline, et kui elame ainuüksi selles ja selle jaoks, võime kaotada kogu oma elurõõmu.

Muidugi, me parandame meelt ja kahetseme oma patte, kuid taevariiki pääsemist jääme me ikka ootama nagu imet, mis saab sündida ainult üks kord. Lootus Jumala palet näha saada annab meile jõudu, et leppida selle maailma kurva reaalsusega, sest ka väga vanana või väga haigena on meil siis ikka veel midagi, mida igatsedes oodata. Amen.